

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6CdoR/7/2025
Identifikačné číslo spisu:	1223200722
Dátum vydania rozhodnutia:	23.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1223200722.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci oprávneného P. Z. E., narodeného XX. A. XXXX, K. XX, C., zastúpeného advokátskou kanceláriou Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., Ďumbierska 3F, Bratislava, proti povinnej P. P. R., narodenej XX. B. XXXX, E. XXXXX/X, C., zastúpenej advokátskou kanceláriou AK Neuschlová, s. r. o., Dostojevského rad 5, Bratislava, o nariadenie výkonu rozhodnutia vo veci maloletej E. E.G., narodenej XX. A. XXXX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, vedenej na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. 28Em/2/2023, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 13CoE/11/2024 z 30. októbra 2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Rozhodnutie súdu prvej inštancie

1. Mestský súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením č. k. 28Em/2/2023-189 z 9. mája 2024 (ďalej len „uznesenie súdu prvej inštancie“ alebo „uznesenie okresného súdu“) prvým výrokom nariadil výkon rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 59P/188/2016-277 zo 14. februára 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/376/2018-600 zo 7. mája 2019 v časti o úprave styku otca s maloletou, druhým výrokom nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil výchovné opatrenie rodičom, tretím výrokom nariadil Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava doručiť súdu priebežné správy z odborného psychologického poradenstva, štvrtým výrokom odložil výkon rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 59P/188/2016-277 zo 14. februára 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/376/2018-600 zo 7. mája 2019 v časti o úprave styku otca s maloletou do skončenia nariadeného neodkladného opatrenia o výchovnom opatrení a piatym výrokom rozhodol o trovách konania tak, že žiadnemu účastníkovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie uznesenie odôvodnil právne § 2 ods. 1 a 2, § 38 ods. 1, § 370 ods. 1, § 372, § 375, § 376 ods. 1, § 377 ods. 2 a 3, § 389 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 3 ods. 1 a 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, § 28 ods. 1 a 2, § 30 ods. 1, § 43 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že rodičia maloletej nie sú manželmi, nežijú v spoločnej domácnosti. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č. k. 59P/188/2016-277 zo 14. februára 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/376/2018-600 zo 7. mája 2019 (ďalej len „rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu“) bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, právo zastupovať maloletú a spravovať jej majetok súd priznal obidvom rodičom. Podľa rozsudku bol otec zviazaný platiť výživné a bol upravený styk otca s maloletou, pričom za miesto odovzdania a prevzatia maloletej okresný súd určil počas školských dní predškolské zariadenie, v prípade choroby maloletej alebo mimo školských dní, resp. prevádzkových hodín predškolského zariadenia, miesto bydliska matky.

4. Okresný súd námietku matky, že rozsudok je nevykonateľný, pretože maloletá aktuálne nenavštevuje predškolské zariadenie, ale plní si povinnú školskú dochádzku nepovažoval za dôvodnú, pretože podľa rozsudku k odovzdaniu maloletej nemalo dôjsť len v školskom, či predškolskom zariadení, ale v niektorých dňoch aj v mieste bydliska matky. Keďže bol daný exekučný titul, právoplatné súdne rozhodnutie o úprave styku oprávneného rodiča s maloletou, súd nariadil výkon súdneho rozhodnutia.

5. V konaní bolo preukázané, že povinná neumožňovala oprávnenému stretávať sa s maloletou v rozsahu, ako to bolo určené súdnym rozhodnutím, bol preukázaný konflikt medzi rodičmi, ich nevhodná komunikácia a odlišné výchovné metódy, ako aj neschopnosť dohodnúť sa na základných výchovných postupoch. Z vykonaného pohovoru s maloletou uskutočneného v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia ako aj v konaní o zmene úpravy styku súd dospel k záveru, že maloletá má otca rada, i keď sa s ním chce stretávať za prítomnosti matky. Preto okresný súd dočasne odložil výkon rozhodnutia a rodičom uložil výchovné opatrenie - podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu

6. O odvolaní povinnej rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) uznesením sp. zn. 13CoE/11/2024 z 30. októbra 2024 (ďalej len „uznesenie odvolacieho súdu“ alebo „uznesenie krajského súdu“), ktorým prvým výrokom potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I., druhým výrokom odmietol odvolanie v časti výroku IV. napadnutého uznesenia a tretím výrokom zrušil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku V.

7. V odôvodnení k námietke povinnej, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s násilím zo strany otca voči maloletej konštatoval, že sa s touto skutočnosťou vysporiadať ani nemusel, keďže predmetom konania bol výkon rozhodnutí. V konaniach o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých súd nezisťuje, či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu, ale len skúma, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu. Odvolací súd však zároveň poukázal na odôvodnenie uznesenia okresného súdu, ktorý sa danou otázkou zaoberal a dospel k záveru, že z výsluchu maloletej nevplynulo, že by sa otca bála.

8. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou povinnej, že rozsudok okresného súdu je nevykonateľný, pretože maloletá predškolské zariadenie nenavštevuje. Odvolací súd dospel k záveru, že zmena miesta odovzdania maloletej z predškolského zariadenia na školské zariadenie nie je dôvodom na vyslovenie nevykonateľnosti rozsudku, keďže ide len o miesto vyzdvihnutia maloletej, nejde o čas úpravy styku. Zároveň sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v rozsudku okresného súdu je okrem predškolského zariadenia uvedené ako miesto odovzdania a prevzatia maloletej aj bydlisko matky.

Dovolanie

9. Proti výroku I. uznesenia odvolacieho súdu podala dovolanie povinná (ďalej aj „dovolateľka“), ktorého prípustnosť aj dôvodnosť vyvodzovala z § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP navrhujúc rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie krajskému súdu.

10. K dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľka uviedla, že krajský súd sa v uznesení nevysporiadal s ťažiskovými otázkami a dôvodmi, pre ktoré bolo podané odvolanie. Krajský súd neposúdil namietanú neurčitosť a materiálnu nevykonateľnosť rozsudku o styku s maloletou z dôvodov, ktoré uvádzala povinná vo svojom odvolaní; rozhodnutie náležitým spôsobom neodôvodnil a nevyjadril sa ku všetkým argumentom povinnej. Povinná nedostala odpoveď na svoje argumenty, podľa ktorých, ak nie je možné z rozhodnutia zistiť náležitosti materiálnej vykonateľnosti rozsudku okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu, a to ani výkladom, nie je možné také rozhodnutie vykonať. Krajský súd nereagoval ani na argumentáciu povinnej, podľa ktorej oprávnenému nie je možné v konaní o nariadení výkonu rozhodnutia priznať také právo, ktoré nemá oporu v niektorom z výrokov vykonávaného rozhodnutia. Odvolací súd sa nevyjadril k námietke povinnej, podľa ktorej, ak výrok vykonávaného rozhodnutia neumožňuje povinnej (matke) a objektívne ani súdu, jednoznačne konkretizovať miesto odovzdania maloletej otcovi, ak ide o školský deň, potom nie je od povinnej spravodlivé očakávať ani požadovať splnenie takejto povinnosti. Krajský súd nevysvetlil dôvody, pre ktoré zmenu miesta odovzdania maloletej je prípustné uskutočniť v rámci vykonávacieho konania v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu, ale pri zmene času odovzdania maloletej nie je možné týmto spôsobom postupovať.

11. Dovolateľka odvolaciemu súdu ako aj okresnému súdu vytýkala nesprávne zistenie skutkového stavu a na to nadväzujúce nesprávne právne posúdenie. Mestský súd nariadil výkon rozhodnutia vo veci, v ktorej sa maloletá s otcom stretávala, ale z dôvodu fyzických trestov, ktoré otec na maloletej vykonával, sa otcu bojí a sama výslovne odmieta stretnutie s otcom. Mestský súd neskúmal a nevysporiadal sa so zisteným násilím zo strany otca voči maloletej, krajský súd konštatoval, že takúto povinnosť súd nemal. Povinná má za to, že súdy takúto povinnosť vo veciach, ktoré sa týkajú maloletých majú vždy, a to s poukazom na medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná.

12. K dovolaciemu dôvodu podľa § 421 ods. 1 CSP dovolateľka položila dovolaciemu súdu dve právne otázky:

1. Je súd rozhodujúci o výkone právoplatného a vykonateľného rozhodnutia oprávnený, nariadiť výkon rozhodnutia, ak zistí, že jeho obsahom je aj nemožné plnenie, teda časť rozhodnutia, o ktorého vykonaní rozhoduje, je materiálne nevykonateľná?

2. Je možné výrok právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, pre ktoré je charakteristická jeho záväznosť a nemennosť, v konaní o nariadení jeho výkonu neformálne meniť, a to v rámci odôvodnenia rozhodnutia, ktorým súd nariaďuje jeho výkon a prípadne v akom rozsahu a za akých podmienok môže dôjsť k zmene obsahu výrokov vykonávaného rozhodnutia?

13. K daným právnym otázkam dovolateľka uviedla, že súdy svojvoľne pristúpili k nariadeniu výkonu materiálne nevykonateľného rozhodnutia o úprave styku s maloletou. Podľa dovolateľky je nemožné ohľadom právneho posúdenia veci s krajským súdom polemizovať, pretože v napadnutom rozhodnutí absentuje akákoľvek právna argumentácia a úvahy, ktorými sa súd spravoval.

14. K dovolaniu sa vyjadril oprávnený, ktorý navrhol dovolanie odmietnuť, a to z dôvodu jeho neprípustnosti, keďže smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nie je meritórnym rozhodnutím. K námietkam uvedeným v dovolaní uviedol, že tak okresný, ako aj krajský súd sa námietkami dovolateľky zaoberali a dospeli k záveru o ich neopodstatnenosti.

Posúdenie veci dovolacím súdom

15. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci upravenej v zákone č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže § 76 CMP neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci starostlivosti súdu o maloletých, prípustnosť dovolania povinnej bola posudzovaná podľa ustanovení CSP.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie povinnej odmietne.

17. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

18. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Na týchto záveroch zotrváva aj súčasná rozhodovacia prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

19. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

20. V danom prípade z dovolania povinnej vyplýva, že napáda výrok I. uznesenia odvolacieho súdu na základe § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP.

21. V zmysle § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou prípustnosti dovolania a skúmal, či uznesenie odvolacieho súdu spĺňa atribút rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

23. Už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

24. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Pojem „vec sama“ znamená predmet konania tak, ako bol vymedzený v žalobe (návrhu). Rozhodnutie vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany (resp. účastníci konania) uplatnili. Ide o nachádzanie hmotného

práva. Súdna prax sa ustálila v názore, že vec sama je predmet, pre ktorý sa konanie vedie, v sporovom konaní je to nárok, o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. Rozhodovaním o veci samej nie je také rozhodnutie, ktoré zakladá stranám len procesné práva (napr. rozhodnutie o odpustení zmeškania lehoty na podanie odvolania), aj keby bolo rozhodnutie vydané v konaní začatom na návrh (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/14/2017). Ďalší charakteristický znak pre „rozhodnutie vo veci samej“ je ten, že sa ním zakladá prekážka veci rozhodnutej (§ 230 CSP), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá. Rozdiel možno nájsť aj pokiaľ ide o formu prijatého rozhodnutia, vo veci samej v sporovom konaní sa bezvýnimočne rozhoduje rozsudkom, výnimkou sú len niektoré mimosporové konania, kedy sa podľa CMP rozhoduje vo veci samej uznesením (porovnaj § 212 ods. 1 CSP a § 39 ods. 2 CMP). Naopak, ak súd v sporovom konaní nerozhoduje vo veci samej, rozhoduje uznesením (§ 234 ods. 1 CSP).

25. O konečné rozhodnutie súdu v zmysle ustanovenia § 420 CSP ide v situácii, keď odvolací súd nemôže vo veci rozhodnúť meritórne, pretože sú tu také prekážky, pre ktoré nemohol žalobu prerokovať, konanie končí procesným rozhodnutím bez toho, aby sa vec sama vecne prerokovala (pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/45/2017). Podmienka „konanie končí“ má svoju nadväznosť na prvú spomínanú podmienku „vo veci samej“. Z uvedeného plynie, že prípustnosť dovolania v zmysle § 420 CSP nemožno vzťahovať na rozhodnutia, ktoré by boli vydané v exekučnom, či vykonávacom konaní; zmyslom týchto osobitných konaní už nie je právo nachádzať, ani ho konštituovať, ako je to v základnom konaní, ktorého výsledkom je rozsudok vo veci samej, ale ide o nadväzujúce konania, ktorých konečným cieľom je zabezpečiť vykonanie súdneho rozhodnutia.

26. Rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým bolo v danom prípade potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým nariadil výkon rozhodnutia, svojou povahou nenapĺňa znaky rozhodnutia vo veci samej. Ide totiž o rozhodnutie vydané vo vykonávacom konaní (§ 370 a nasl. CMP), ktorému už predchádzalo rozhodnutie vo veci samej, ktoré je exekučným titulom (rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 59P/188/2016-277 zo 14. februára 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/376/2018-600 zo 7. mája 2019). Nejedná sa ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, keďže vykonávacie konanie sa ukončí až rozhodnutím o zastavení výkonu rozhodnutia (§ 390 CMP). Preto proti takému rozhodnutiu nie je dovolanie podľa § 420 CSP prípustné. K rovnakému právnomu záveru Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel, napr. už v rozhodnutiach vedených pod sp. zn. 8Cdo/77/2020 a sp. zn. 9Cdo/13/2020, ktoré prešlo testom ústavnosti (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 493/2020).

27. Z uvedeného dôvodu dovolací súd považuje dovolanie za neprípustné.

28. Dovolateľka prípustnosť podaného dovolania vyvodzovala aj z § 421 ods. 1 písm. a), b) a c) CSP, avšak vzhľadom na vyššie uvedený záver, možno zopakovať záver o neprípustnosti dovolania.

29. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

30. Dovolací súd zdôrazňuje, že správnosť súdmi riešených skutkových otázok nemôže byť v dovolacom konaní podrobená meritórnemu prieskumu, lebo dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP); skutková okolnosť (t. j. skutková otázka, resp. riešenie skutkovej otázky) z hľadiska § 421 ods. 1 CSP je irelevantná. Riešenie skutkovej otázky je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania. Na rozdiel od toho riešenie právnej otázky prebieha v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, jej aplikácii na podklade skutkových zistení (napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/218/2017, 3Cdo/150/2017, 4Cdo/7/2018, 4Cdo/32/2018, 7Cdo/99/2018).

31. Z dovolania po obsahovej stránke (čl. 11 ods. 1 a § 124 ods. 1 CSP) možno vyvodit', že dovolateľka sa v súvislosti s uplatnenými dovolacími dôvodmi podľa § 421 ods. 1 písm. a), § 421 ods. 1 písm. b) CSP a § 421 ods. 1 písm. c) CSP domáhala dovolacieho prieskumu súdmi nižších inštancií pri riešení právnych otázok:

1. Je súd rozhodujúci o výkone právoplatného a vykonateľného rozhodnutia oprávnený, nariadiť výkon rozhodnutia, ak zistí, že jeho obsahom je aj nemožné plnenie, teda časť rozhodnutia, o ktorého vykonaní rozhoduje, je materiálne nevykonateľná?
2. Je možné výroky právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, pre ktoré je charakteristická jeho záväznosť a nemennosť, v konaní o nariadení jeho výkonu neformálne meniť, a to v rámci odôvodnenia rozhodnutia, ktorým súd nariaďuje jeho výkon a prípadne v akom rozsahu a za akých podmienok môže dôjsť k zmene obsahu výrokov vykonávaného rozhodnutia?

32. Dovolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že povinnou namietané nesprávne právne posúdenie odvolacím súdom pretavené do vyššie uvedených otázok nespĺňa kritériá vymedzenia dovolacieho dôvodu v zmysle § 431 až § 435 CSP, a to nielen preto, že prípustnosť dovolania vyvodzovaná súčasne z § 421 ods. 1 písm. a), písm. b) a písm. c) CSP je bez ďalšieho z povahy veci vylúčená, keďže nemožno odôvodňovať prípustnosť dovolania zároveň tým, že určitá právna otázka nebola dovolacím súdom dosiaľ riešená, a zároveň že je ním riešená rozdielne a zároveň sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (por. napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/123/2017), ale predovšetkým z dôvodu, že súd pri výkone rozhodnutia vo veciach maloletých nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov súdu uvedených v exekučnom titule, vrátane formulácie zvolenej vo výroku takéhoto rozhodnutia. Pokiaľ exekučný titul nereflektuje na všetky vzniknuté situácie a zmenu pomerov po nadobudnutí jeho právoplatnosti a vykonateľnosti (napr. dieťa už nenavštevuje predškolské zariadenie, ale školské zariadenie), budú ich musieť účastníci konania riešiť prioritne dohodou prípadne podaním ďalšieho návrhu na súd.

33. Dovolací súd záverom nad rámec uvedeného konštatuje, že exekučné tituly splnili materiálne predpoklady vykonateľnosti, keďže obsahujú individualizované označenie účastníkov, ich práva a povinnosti. Špecifickému charakteru konania o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých zodpovedá i istá pružnosť konania garantujúca promptnosť donucovacej moci štátu zabezpečujúcej vynútenie plnenia povinností vyplývajúcich z vykonateľných súdnych rozhodnutí vo veciach maloletých, čo zodpovedá aj meniacim sa pomerom na strane dieťaťa ale aj na strane jeho rodičov v priebehu núteného výkonu rozhodnutia.

34. Každý z rodičov by mal pôsobiť na dieťa v tom zmysle, aby druhého rodiča dieťa vnímalo pozitívne a rozvíjalo s ním vzťah, keďže dobrý vzťah s rodičom je nevyhnutný pre zdravý vývin dieťaťa. Ak ale dieťa nemožno presvedčiť napriek adekvátnemu výchovnému pôsobeniu, že má ísť k druhému rodičovi, je potrebné prihliadnuť na princípy vyjadrené v Dohovore o právach dieťaťa, podľa ktorých je vylúčené, aby ktorýkoľvek z rodičov nútil dieťa k plneniu/realizácii inak ako zákonom garantovanými prostriedkami.

35. So zreteľom na už uvedené dovolací súd dovolanie povinnej odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

36. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

37. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.